

វិវរណៈនព្រះយស្មីវត្ថុវិសុទ្ធ - លខេបុរាបិ

កំណើតនៃជាតិមួយ

Jeff Pippenger

2023-10-31

សារនៃសម្បកែកណ្តាលអធុរក្សនៃដើមឈើមានបញ្ចប់នៅពេលបើកកិច្ចចង្អុលដល់ដំបូលសិរីវិប
អង្គកតេ ហើយសារនៃសម្បកែកណ្តាលអធុរក្សក៏បញ្ចប់នៅពេលបើកកិច្ចចង្អុលដល់ដំបូលអនុវត្ត
តុក្កទោសផងដែរ។ រទេនាទីបីរបស់អីស្លាមនាំមកនូវកិច្ចចង្អុលដល់ដំបូលសិរីវិបអនុវត្ត
ដោយសារការអនុម័តច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ ហើយវាគឺជាធម្មតាដែលកិច្ចចង្អុលដល់ដំបូលបន្ត
និងកាន់តែជ្រុនជ្រួចទៅលើពិភពលោកទាំងមូល ដោយសារការទទួលយកច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ
និងការបំបែកខ្លួននូវសម្បត្តិធនធានអំណាចសិរីវិបប្រៀបធៀបនៃ
ដល់តំណាងដោយស្មោះត្រង់ទាំងដប់ ដែលមានបុរាណវិទូអំពីជិត្យុបត្តិជាមួយយសេហើល
ស្ថិតស្ថេរនៃក្រុងទីរ៉ូស។

«នៅពេលអារម្ភិក ជាទីកន្លែងនៃវិភាគខាងសាសនា
នឹងប្រឈមជាមួយនឹងអំណាចសម្បត្តិចេញ
ក្នុងការបង្កើនសិការនិងបង្កើនសុខុមាលភាពចុងសែប្រចាំក្នុងក្រុម
នោះបុរាណវិទូនៃគ្រប់បុរាណវិទូទាំងអស់នៃលើពិភពលោកនឹងត្រូវបាននាំឲ្យជឿតាម
គំរូរបស់នាង»។ Testimonies, volume 6, 18.

សង្គត្តាអំពីច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ ក្នុងវិវរណៈនព្រះយស្មីវត្ថុវិសុទ្ធ នោះ
នឹងត្រូវបានចូលរួមយ៉ាងពេញលេញនៅពេលនោះ។ បន្ទាប់មក
សាតាំងនឹងលេចមកដោយក្នុងខ្លួនជាព្រះគ្រីស្ទ។

«ដោយព្រះរាជក្រឹត្យដែលបង្កើនអនុវត្តស្ថាប័នសម្បត្តិចេញ
ដោយរំលោភច្បាប់របស់ព្រះ
នោះជាតិរបស់យើងនឹងផ្សេងទៅលើស្ថានភាពយើងយ៉ាងពេញលេញ។
នៅពេលដែលប្រកួតស្តេចនឹងយើងនឹងលាតត្រដាងនាងឆ្មារកាត់ផ្សេងៗ
ដើម្បីបិទបាំងអំណាចយើង នៅពេលដែលនាងនឹងលូកដៃកាត់អនុលង្គផ្សេងៗ
ដើម្បីបិទបាំងដោយនឹងវិញ្ញាណនិយម នៅពេលដែល
ក្រុមហ៊ុនទុច្ចរិតនៃហេតុបីមុខនេះ
បុរាណវិទូរបស់យើងនឹងបដិសេធក្នុងគោលការណ៍នៃបុរាណវិទូរបស់ខ្លួន
ក្នុងនាមជាបុរាណវិទូស្តេច និងសាធារណរដ្ឋ
ហើយនឹងរៀបចំផ្សេងៗសម្រាប់ការផ្សព្វផ្សាយនៃចេតនាភូតករ
និងការបំបែករបស់សម្បត្តិចេញ នោះយើងអាចដឹងថា
ពេលវេលាសម្រាប់កិច្ចការដ៏អស្ចារ្យរបស់សាតាំងមានមកដល់ហើយ
ហើយវាទីបញ្ចប់ក៏ជិតមកដល់ដែរ»។ Testimonies, volume 5, 451.

ការបោះបង់សេចក្តីជំនឿរបស់ជាតិ តែងតែត្រូវបានតាមមកដោយវិនាសកម្មរបស់ជាតិ។

“បុរាណវិទូនៃសហរដ្ឋអាមេរិកមានជាបុរាណវិទូនៃទទួលព្រះគុណពិសេសមួយ; ប៉ុន្តែ
នៅពេលដែលពួកគេក៏បិទបិទវិភាគខាងសាសនា បោះបង់ពួកស្តេចនឹងយើង
ហើយផ្តល់ការគាំទ្រដល់អំណាចសម្បត្តិចេញ
នោះទំហំនៃកំហុសរបស់ពួកគេនឹងពេញលេញ ហើយ

‘ការបោះបង់សចកុតិជនឡើងវិញនាក់ជាតិ’
នឹងត្រូវបានកត់ត្រាទុកនៅក្នុងសង្ខេបនៃស្ថានសួគ៌។
លទ្ធផលនៃការបោះបង់សចកុតិជនឡើងវិញនេះ គឺជាការវិនាសរបស់ជាតិ។” Review and
Herald, May 2, 1893.

ពួកអាដុល្លង់ទីសុទ្ធឡើងវិញនាក់ជាតិដែលលង់ខ្ពស់ ចាប់ដៃម្នាក់ម្នាក់ដោយអំណាចសម្បត្តិចេញ
ហើយត្រូវបានផ្តល់រំលំ ខណៈដែលហ្វូងមួយទៀតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដែលនៅស្ថិតក្នុងហាប៊ីឡូននៃឡើងវិញ នោះគេចេញពីកណ្តាប់ដៃរបស់សម្បត្តិចេញ។

ព្រះអង្គនឹងចូលទៅក្នុងស្រុកដ៏រង្ស៊ីផងដែរ
ហើយប្រទេសជាច្រើននឹងត្រូវផ្តល់រំលំ
ប៉ុន្តែអ្នកទាំងនេះនឹងចេញពីដៃរបស់ព្រះអង្គ គឺអង្កេម និងម៉ូអាប
និងពួកមុខមាត់នៃកូនចៅអ្វីម៉ូន។ ដានីយ៉ែល 11:41។

អ៊ីស្លាមវាយប្រហារសហរដ្ឋអាមេរិកភូមិភាគ
ខណៈដែលតួរគីប្រារព្ធនាមកនូវទេសនាការជំនុំជម្រះ
ដោយសារការអនុម័តច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យ។

ខ្ញុំបានមើល ហើយបានឮនូវតាម្បាញនោះកាត់កណ្តាលមួយ
ទូលដោយសំឡេងខ្ពស់ថា៖ «វេទនា វេទនា វេទនា ដល់បណ្តាអ្នករស់នៅលើផ្ទៃនៃដី
ដោយសារសំឡេងត្រូវផ្តល់ទៅតាមប្រទេសទាំងបី ដែលនៅតែត្រូវផ្តល់ទៀត!» វិវរណៈ
៨:១៣

ទង់សញ្ញាដែលតំណាងឱ្យសាក្សីទាំងពីរនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ បន្តទាប់មក
ត្រូវបានយ៉ូហានពិពណ៌នានៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១២
ថាជាស្ត្រីមុនាក់ស្គាល់ភ្នែកពាក់ដោយព្រះអាទិត្យ
ហើយត្រូវបានបង្កើតតាមបែបព្យាករណ៍ដោយនិមិត្តសញ្ញានៃការចាប់ផ្តើម
និងចុងបញ្ចប់។

ហើយមានទីសម្គាល់ដ៏ធំមួយបានលេចឡើងនៅស្ថានសួគ៌
គឺជាស្ត្រីមុនាក់ស្គាល់ភ្នែកពាក់ដោយព្រះអាទិត្យ មានព្រះច័ន្ទនៅក្បែរមេដើមនាង
ហើយនៅលើក្បាលនាងមានមកុដនៃផ្កាយដប់ពីរ។ នាងកំពុងមានផ្ទុំព្រោះ
ក៏ស្រកែឡើង ដោយឈឺចាប់ក្នុងការសម្រាលកូន ហើយរងទុក្ខខ្លាំងណាស់។
ហើយមានទីសម្គាល់មួយទៀតបានលេចឡើងនៅស្ថានសួគ៌ ហើយមើលចុះ
មាននាគក្រហមដ៏ធំមួយ មានក្បាលប្រាំពីរ និងស្មុនដៃដប់
ហើយនៅលើក្បាលរបស់វាមានមកុដប្រាំពីរ។
កន្ទុយរបស់វាមានអ្នកផ្ទុយមួយភាគបីនៃស្ថានសួគ៌ ហើយបោះវាចុះមកលើផ្ទៃនៃដី
ហើយនាគនោះបានឈរនៅមុខស្ត្រីដែលត្រូវមើលសម្រាល
ដើម្បីបិទបេតុរហ័សកូនរបស់នាងភូមិភាគនៃពិភពលោកនៃកំណើតមក។
ហើយនាងបានសម្រាលកូនបុរសមុនាក់
ដៃត្រូវគ្រប់គ្រងគ្រប់ទាំងសាសន៍ទាំងអស់ដោយដំបងដៃកែ
ហើយកូននោះត្រូវបានលើកឡើងទៅឯព្រះ និងទៅកាន់បល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់។ វិវរណៈ
12:1-5។

នាងកំពុងឈរលើព្រះចន្ទ ហើយស្គាល់ភ្នែកពាក់ដោយព្រះអាទិត្យ។
ព្រះចន្ទនេះជាការឆ្លុះបញ្ចាំងនៃព្រះអាទិត្យ ដូចនេះហើយ តាមន័យព្យាករណ៍

វាជានិមិត្តរូបនៃព្រះអាទិត្យ។ ផ្កាយដប់ពីរនៃក្រុងមកុដរបស់នាង
តំណាងឲ្យកុលសម្ព័ន្ធដប់ពីរនៃអ្វីស្រដៀងគ្នាដែលបុរាណនៃដើមកំណើតនៃអ្វីស្រដៀងគ្នា
ដែលជានិមិត្តរូបនៃសិស្សដប់ពីរនាក់នៃក្រុងបញ្ចប់នៃអ្វីស្រដៀងគ្នា
ផ្កាយដប់ពីរដែលជាសិស្សដប់ពីរនាក់នៃក្រុងបញ្ចប់នៃអ្វីស្រដៀងគ្នា
ក៏ជាសាវកដប់ពីរនាក់នៃដើមកំណើតនៃអ្វីស្រដៀងគ្នាដែលសម័យទំនើបផងដែរ។ ដូច្នេះ ពួកគេ
ជានិមិត្តរូបនៃមួយនៃសិស្សបួនពាន់នាក់នៃក្រុងបញ្ចប់នៃអ្វីស្រដៀងគ្នាដែលសម័យទំនើប
ដែលជាទាំងសិស្ស និងសាវក។ នៃដើមបុរាណគិតសាស្ត្រដែលក្នុងនោះ
សិស្សតំណាងឲ្យទាំងការបញ្ចប់នៃអ្វីស្រដៀងគ្នា
និងសាវកតំណាងឲ្យការចាប់ផ្តើមនៃអ្វីស្រដៀងគ្នាដែលសម័យទំនើប នាវិដ្ឋានកុម្មុជន៍
កំពុងមានផ្ទុះព្រោះជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។ ទ្រង់គឺជា «កូនបុរស»
ដែលនឹងត្រូវបានលើកឡើងទៅលើព្រះ បន្ទាប់ពីការស្ថិត និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។

ដូច្នេះ សូម្បីនោះ
ក៏ជានិមិត្តរូបនៃការបុរសក្នុងកំណើតរបស់មួយនៃបួនប្អូនប្អូនពាន់ផងដែរ
ដែលពួកគេក៏ឡើងទៅស្ថានសួគ៌
បន្ទាប់ពីត្រូវបានបុរសឲ្យរស់ឡើងវិញពីជួរលង់ភ្នំនៃសេចក្តីស្លាប់។
នៃពេលដែលពួកគេស្ថិតនៅស្ថានសួគ៌ហើយ នាងក៏នឹងបុរសកូនមុនាក់ទៀតផងដែរ
ដែលតំណាងឲ្យអង្គផ្សេងទៀត ដែលចេញពីហាប៊ីឡូន
នៃពេលច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យត្រូវបានបុរស។

មុននាងឈឺព្រោះសម្ភារ នាងមានសម្ភាររួចហើយ;
មុនពេលការឈឺចាប់របស់នាងមកដល់ នាងមានបុរសកូនបុរសមួយរួចហើយ។
តើនរណាជាអ្នកបង្កើនដូច្នេះ? តើនរណាជាអ្នកបង្កើនការណ៍ដូច្នេះ?
តើផែនដីអាចត្រូវបានផ្ទុកឲ្យបង្កកើតផលក្នុងមួយថ្ងៃ?
ឬបុរសជាតិមួយអាចកើតមកក្នុងមួយថ្ងៃ? ដុបិត
កាលណាស៊ីយ៉ូនឈឺព្រោះសម្ភារភូមិ នាងក៏សម្ភារកូនៗរបស់នាងភូមិផងដែរ។
តើយើងនឹងនាំមកដល់ពេលសម្ភារ ហើយមិនឲ្យសម្ភារឬ?
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖ តើយើងនឹងផ្ទុកឲ្យសម្ភារ ហើយបិទផ្ទុកឬ?
ព្រះនៃអ្នកមានព្រះបន្ទូលថា៖ អសោយ 66:7-9។

នៃក្នុងកាលពេលនៃការគ្រប់គ្រងរបស់សត្វពិផនៃដី
នោះជាតិសាសន៍មួយត្រូវបានកើតឡើងភូមិភាគមុខ។
ជាតិសាសន៍នោះគឺមួយរយសិបបួនពាន់ ព្រោះពួកគេជាអ្នកដដែលឆ្ងល់បញ្ចាំងព្រះលក្ខខណៈ
របស់ព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងពេញលេញឥតខ្ចោះ។
ពួកគេជាអ្នកដដែលត្រូវបានតំណាងជាគំរូដោយ «កូនបុរស» គឺព្រះយេស៊ូវ។
ពួកគេជាអ្នកដដែលជា «កូនបុរស» របស់អសោយ
ដែលមានកើតមុនពេលសូម្បីនោះចាប់ផ្តើមឈឺព្រោះសម្ភារ។
ឆ្លងសង្គតិរបស់មនុស្សស្លាប់ទាំងនោះ ដែលពិភពលោកមានអរសបុរោហិតចំពោះពេញ
កតត្រូវបានសត្វពិផនលង់គ្នាមានហត្ថសម្លាប់ នឹងត្រូវបានល្អងល្អោមនៃក្រុងយេរូសាឡឹម
ហើយបន្ទាប់មកពួកគេនឹងអរសបុរោហិតជាមួយសូម្បីដែលបង្កកើត «កូនបុរស» នោះ។
ពួកគេត្រូវបានបង្កកើតចេញមកមុនពេលនាងឈឺព្រោះសម្ភារ
ហើយបន្ទាប់មកនាងឈឺព្រោះសម្ភារ ហើយបង្កកើត «កូនៗ» «របស់នាង» ផ្សេងទៀត
ខណៈដែលនៃពេលនោះ
សាសន៍ដទៃនៃយុគបច្ចេកទេសនៃសាវ័យទីបីដូចជាទន្ទុកហ្វេរ៉ូស៍

ខណៈដែលសារនោះកំពុងសាយភាយកាត់ទូទាំងដីដូចជារលកយកុសសមុទ្រ។
ពួកគេហែនកើតឡើងក្នុងវិបត្តិដ៏ធំមួយ ដល់តំណាងឲ្យការឈឺចាប់សម្រាប់រស់រាន។
សុត្វិក្នុងវិវរណៈជំពូកដប់ពីរ តាមសារៈសំខាន់ មានកូនកុល្លោះ។
អ្នកដដែលកើតមុនគេមួយរយសិបបួនពាន់ ដល់គួរឲ្យមានសម្គាល់ថាជាផលដំបូង
ហើយសាសន៍ដទៃទៀតប្រមូលផលយ៉ាងធំធេងនៃរដូវកុក្កោះ។

ចូរអរសបុបាយជាមួយក្រុងយូសាឡីម ហើយចូររីករាយជាមួយនាង
អស់អ្នកទាំងឡាយដែលសុរឡាញ់នាងអើយ;
ចូរអរសបុបាយជាមួយនាងដោយអំណរយ៉ាងខ្ពស់
អស់អ្នកទាំងឡាយដែលកាន់ទុក្ខខសោកចំពោះនាងអើយ។
ដើម្បីបិទយុទ្ធកររាល់គ្នាបានបោះ
ហើយបានឆ្លងក្រោយស្រទន់នៃការកម្សាន្តចិត្តរបស់នាង;
ដើម្បីបិទយុទ្ធកររាល់គ្នាបានបិតយក
ហើយបានរីករាយដោយសារភាពបរិបូណ៌នៃសិរីល្អរបស់នាង។
ដុបិតព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា ម៉ឺលី
អញនឹងបន្តសេចក្តីសុខសាន្តតទៅដល់នាងដូចជាទទួល
ហើយសិរីល្អអនិសោសន៍ទាំងឡាយដូចជាស្រទន់ហូរខ្ពស់មួយ;
នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានបោះ
អ្នករាល់គ្នានឹងគួរឲ្យមានលើកពាក់នៅចំហៀងរបស់នាង
ហើយនឹងគួរឲ្យមានបំពេញលើផ្ទះរបស់នាង។
ដូចម្តាយម្នាក់ដែលកម្សាន្តចិត្តកូនរបស់ខ្លួន យ៉ាងដូច្នេះនោះ
អញនឹងកម្សាន្តចិត្តអ្នករាល់គ្នា;
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងគួរឲ្យមានកម្សាន្តចិត្តនៅក្នុងក្រុងយូសាឡីម។
ហើយកាលណាអ្នករាល់គ្នាបានឃើញការនេះ ចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងអរសបុបាយ
ហើយគួរអីរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងរីកល្អគ្រប់ដូចជាស្រទន់ខ្ពស់;
ហើយព្រះបាទសូតនព្រះយេស៊ូវនឹងគួរឲ្យមានសម្គាល់ចំពោះពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់
ហើយសេចក្តីក្រៃឆៅរបស់ទ្រង់ចំពោះពួកសត្រូវរបស់ទ្រង់។ អសោយ 66:10-14។

អ្នកដដែល «កាន់ទុក្ខ» ចំពោះក្រុងយូសាឡីម គឺជាអ្នកដដែលដកដង្ហើមធំ
និងយំសោក ដោយសារអំពើគួរសុំអប់រំខ្ពស់ដដែលបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងនាង
ហើយពួកគេហែនទទួលគ្នាបោះហើយ;
ហើយពួកគេគួរឲ្យមានបោះត្រាជាមុនមុនចាប់ផ្តើមអាទិត្យ។ ឥឡូវនេះ
យើងកំពុងស្ថិតនៅក្នុង «ការងារបិទបញ្ចប់សម្រាប់ព្រះវិហារ»
ដដែលជាខណៈចុងក្រោយនៃការបោះត្រាចំពោះមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់។

«បុរាណវិទូរបស់ព្រះ ដដែលមានវិញ្ញាណនៃកិច្ចការរបស់ព្រះអម្ចាស់
និងការសង្កត់នោះព្រលឹងនៅក្នុងចិត្តជានិច្ច
នឹងតែងតែមើលឃើញអំពើហិង្សាតាមលក្ខខណៈពិតរបស់វា ថាជាអំពើហិង្សា។
ពួកគេនឹងស្ថិតនៅខាងការដោះស្រាយអំពើហិង្សាដោយស្មោះត្រង់
និងគ្រប់ទីកន្លែងមកជានិច្ច ដដែលងាយនឹងរីកបុរាណវិទូរបស់ព្រះ។ ជាពិសេស
នៅក្នុងកិច្ចការចុងក្រោយសម្រាប់ពួកជំនុំ
ក្នុងពេលរំលោភការបោះត្រារបស់មួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់
ដដែលគួរឲ្យមានខ្ពស់នៃមុខបណ្តឹងក្របស់ព្រះ នោះពួកគេនឹងមានអារម្មណ៍យ៉ាង
ជ្រាលជ្រៅបំផុតចំពោះអំពើខុសឆ្គងរបស់បុរាណវិទូដដែលអះអាងថាជាបុរាណវិទូ។ ការនេះ
គួរឲ្យមានអ្នកទំនាយបង្ហាញយ៉ាងខ្ពស់ក្នុងដោយបុរេបុរេប្រែប្រួលនៃកិច្ចការចុងក្រោយ»

ោយ

ក្រោយប្រកាសប្រែសម្រួលទាំងឡាយដែលមុនៗមានអារុជសម្រាប់សម្លាប់នៅក្នុងដង។
ក្នុងចំណោមពួកគេ មានបុរសម្នាក់ស្លៀកពាក់ក្រណាត់សេងក
ហើយមានបុរសអប់រំម្នាក់ស្រស់ស្អាតនៅចំហៀងខ្លួន។
«ហើយព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់គាត់ថា ចូរឆ្ងល់កាត់កណ្តាលទីក្រុង
គឺកណ្តាលក្រុងយប្បសាឡិម
ហើយដាក់សញ្ញាស្នាមលើថ្មដាសរបស់បុរសទាំងឡាយដែលដកដង្ហើមឆ្ងល់ និងយំសោក
ោកដោយព្រោះអំពើក្តីស្មោះអប់រំម្នាក់ទាំងអស់ដែលបានប្រព្រឹត្តក្តីនៅកណ្តាលទីក្រុង
នោះ»។ Testimonies, volume 3, 266.

អ្នកដដែល «ដកដង្ហើមឆ្ងល់ ហើយយំរំពួក» ត្រូវបានបោះត្រាមុនពេលពួកទេវតាបំផ្លាញ
ដដែលកាន់អារុជសម្រាប់សម្លាប់ ឆ្ងល់កាត់ព្រះវិហារ
ដែលត្រូវបានតំណាងថាជាក្រុងយប្បសាឡិម។

បញ្ញត្តិគឺនោះគឺ៖ «ចូរឆ្ងល់កាត់កណ្តាលទីក្រុង គឺឆ្ងល់កាត់កណ្តាលក្រុងយប្បសាឡិម
ហើយដាក់សញ្ញាស្នាមលើថ្មដាសរបស់បុរសទាំងឡាយដែលដកដង្ហើមឆ្ងល់ និងយំសោក
ដោយព្រោះអំពើក្តីស្មោះអប់រំម្នាក់ទាំងអស់ដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តក្តីនៅកណ្តាលទីក្រុង
នោះ»។ អ្នកទាំងនេះដែលដកដង្ហើមឆ្ងល់ និងយំសោក
បានកាន់ខ្ជាប់នឹងព្រះបន្ទូលដ៏រឹងមាំ ដោយបានស្ថិតបន្តទោស ផុតពីបំប្លែង
និងទទួលបានអង្គរ។ អ្នកខ្លះដែលបានមើលងាយព្រះ បានប្រព្រឹត្ត
ហើយបន្ទាប់បន្ទាប់ខ្លួននៅចំពោះព្រះអង្គ។
ប៉ុន្តែស៊ីរីរឿងរបស់ព្រះអម្ចាស់បានចាកចេញពីអីស្រាអែលហើយ
ទោះបីជាមនុស្សជាច្រើននៅតែបន្តតម្រង់និស្សាសនាក៏ដោយ ក៏ព្រះចេស្តា
និងវត្ថុមានរបស់ព្រះអង្គបានខ្វះខាតទៅ។

«នៅក្នុងគ្រាដែលសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះអង្គនឹងចេញទៅក្នុងការជំនុំជម្រះ
អ្នកដើរតាមព្រះគ្រីស្ទដ៏សុភាពរាបសា និងអស់ពីចិត្តទាំងនេះ
នឹងត្រូវបានកែច្នៃខុសពីមនុស្សសល់ទៅទាំងអស់
ដោយសារសេចក្តីរំលោភក្នុងព្រលឹងរបស់ពួកគេ
ដែលត្រូវបានសម្រង់ដោយការបញ្ចេញ និងការយំសោក ដោយការស្ថិតបន្តទោស
និងការព្រមាន។

ខណៈដែលអ្នកដទៃយាយាមបោះអាវុធរបស់ព្រះអង្គក្នុងដៃមានស្រាប់
ហើយដោះសាច់ព្រះអំពើទុច្ចរិតដ៏ធំដែលកំពុងរីករាលដាលនៅគ្រប់ទីកន្លែង
នោះអស់អ្នកដដែលមានចិត្តក្រលំបាកចំពោះកិត្តិយសរបស់ព្រះ
និងមានសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះព្រលឹងមនុស្ស
នឹងមិននៅស្ងៀមដើម្បីបន្តការពង្រីកចិត្តពីនរណាម្នាក់ឡើយ។
ព្រលឹងដ៏សុចរិតរបស់ពួកគេ ត្រូវបានផ្ទុកទៅក្នុងក្រហាយរាល់ថ្ងៃ
ដោយអំពើមិនបរិសុទ្ធ និងពាក្យសម្លេងរបស់មនុស្សទុច្ចរិត។ ពួកគេមានអំណាច
បញ្ចេញបំប្លែងខ្លួនខ្លួនឯងក្នុងអំពើទុច្ចរិតដែលកំពុងហូរស្រុតទៅមុខនោះបានទៅ
ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេពោរពេញដោយសេចក្តីព្រួយ និងសេចក្តីភ័យខ្លាច។
ពួកគេកាន់ទុកខ្លួននៅចំពោះព្រះ ដោយយំឮថាសាសនាត្រូវបានមើលងាយ
សូម្បីតែនៅក្នុងគោរពរបស់អស់អ្នកដដែលបានទទួលពន្លឺយ៉ាងច្រើនក៏ដោយ។
ពួកគេព្រួយ ហើយបន្ទាប់ព្រលឹងរបស់ខ្លួន ពីព្រោះអំនួត ភាពលោភលន់
ភាពអាក្រក់និយម និងការបោកបញ្ឆោតស្តីពីគ្រប់បុរាណ មាននៅក្នុងពួកជំនុំ
ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ ដែលជំរុញឲ្យមានការស្ថិតបន្តទោស ត្រូវបានជាន់ឈ្នួលក្រោមជើង

ខណៈដែលពួកបម្រើរបស់សាតាំងមានជ័យជំនះ។ ព្រះគ្រូប្រោសបង្កអាប់
ពិតប្រាកដគ្រូប្រោសធុរៈវិធីឲ្យឥតមានបុរសិទ្ធភាព»។

«ថ្មនាក់មនុស្សសង្គមមិនមានអារម្មណ៍ព្យាយាមកុំចំពោះការផ្តាច់ចុះខាងវិញ្ញាណ
របស់ខ្លួនឯង ហើយក៏មិនកាន់ទុកខ្លួនចំពោះអំពើហិង្សារបស់អ្នកដទៃដែរ
នឹងគ្រូទុកឲ្យគ្មានគ្រូរបស់ព្រះ។
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រទានបង្កគាប់ដល់អ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់
គឺបុរសទាំងនោះដែលកាន់អាវុធសម្លាប់ក្នុងដងថ្នាំ “ចូរទៅតាមគ្រូរបស់គាត់ក្នុង
ហើយវាយប្រហារ។ កុំឲ្យភ័យខ្លាចប្រហាររបស់អ្នកអាណិតឡើយ
ហើយកុំមានសចក្តីមកត្រឡប់វិញ។ ចូរសម្លាប់បំផ្លាញទាំងស្រុង ទាំងមនុស្សចាស់
និងមនុស្សក្មេង ទាំងស្រីក្មេង ទាំងកូនកូន ទាំងស្រីក្មេងឡើយ។
ប៉ុន្តែកុំចូលទៅជិតមនុស្សណាម្នាក់ដែលមានសញ្ញាសម្គាល់នៃលើខ្លួនឡើយ
ហើយចូរចាប់ផ្តើមនៃវិធីបរិសុទ្ធរបស់ខ្ញុំ។”
នោះពួកគេក៏ចាប់ផ្តើមវិធីពួកមនុស្សចាស់ដែលនៅមុខព្រះវិហារ។»

«នៅទីនេះ យើងឃើញថា ព្រះវិហារ—វិធីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះអម្ចាស់—គឺជាក្រុមដំបូងដែល
ទទួលបានការវាយប្រហារពីសចក្តីកំហឹងរបស់ព្រះ។ ពួកចាស់ទាំងឡាយ
គឺជាអ្នកដែលព្រះប្រទានពន្លឺយ៉ាងច្រើន
ហើយដែលបានឈរជាអ្នកអាណាព្យាបាលផលប្រយោជន៍ខាងវិញ្ញាណរបស់បុរសជាជន
បានក្របត់ចំពោះទំនុកចិត្តដែលបានប្រគល់ឲ្យពួកគេ។ ពួកគេបានប្រកាន់យកជំហរថា
យើងមិនចាំបាច់រង់ចាំអពុក្ខតហេតុ
និងការសម្របសម្រួលរបស់ព្រះយ៉ាងច្បាស់ដូចនៅសម័យមុនទៀតឡើយ។
សម័យកាលបានផ្តល់បុគ្គលិកហើយ។ ពាក្យទាំងនេះបង្កើនការមិនជឿរបស់ពួកគេ
ហើយពួកគេនិយាយថា ព្រះអម្ចាស់នឹងមិនធុរៈវិធីលុះអ្វី
ហើយទ្រង់ក៏នឹងមិនធុរៈវិធីអាក្រក់ដែរ។ ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យមកត្រឡប់វិញ
មិនព្រមយោងមកវិនិច្ឆ័យបុរសស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់ឡើយ។ ដូច្នេះ «សចក្តីសុខសាន្ត
និងសុភមង្គលភាព» គឺជាសម្រកពីមនុស្សសង្គមដែលនឹងមិនលើកសំឡេងរបស់ខ្លួនដូចគ្នា
ដើម្បីបង្កាញការរំលងរបស់បុរសស្មោះត្រង់ព្រះ
និងអំពើហិង្សារបស់ពួកពង្សស្វាមីកុបនោះទៀតឡើយ។ ឆ្លុះថ្លាចង់ទាំងនេះ
ដែលមិនព្រមព្រៀង
គឺជាពួកដែលទទួលបានអំណត់សង្ស័យពីសុចរិតរបស់ព្រះដែលគ្រូប្រោសធុរៈវិធីឲ្យខឹង។ បុរស
ស្រីក្មេង និងកុមារកូន សុទ្ធតែជាមួយគ្នា»។ Testimonies, volume 5, 210, 211.

អសោយ ជំពូក ៤០ ចាប់ផ្តើមដោយប្រើនិមិត្តសញ្ញានៃការទ្រង់
ដែលជាសញ្ញាសាសន៍ទាយមួយនៃសារសម្រកពីពាក់កណ្តាលអធិក្សរ ជាសារទីពីរ
ដ៏ល្អជាមួយនឹងសារអំពីការដួលរលំនៃហិប្រូឡូន។
ការដួលរលំនៃហិប្រូឡូនគ្រូប្រោសធុរៈវិធីឲ្យទ្រង់
នៅពេលដែលគ្រូប្រោសបង្កាញក្នុងទម្រង់សាសន៍ទាយ។ យុលានោះគឺ
«ហិប្រូឡូនបានដួលរលំ បានដួលរលំហើយ»។

ហើយមានទម្រង់មួយទៀតតាមមក ដោយនិយាយថា ហិប្រូឡូនបានដួលហើយ
បានដួលហើយ គឺជាទីក្រុងដ៏ធំនោះ ពីព្រោះនាងបានធុរៈវិធីឲ្យគ្រប់ជាតិសាសន៍ដឹកស្រាន
សែចក្តីកំហឹងនៃអំពើធិតក្របត់របស់នាង។ វិវរណៈ 14:8។

មានការដួលរលំរបស់ហិប្រូឡូនតាមន័យពិតក្នុងព្រះគម្ពីរចំនួនពីរ
ហើយក៏មានការដួលរលំរបស់ហិប្រូឡូនខាងវិញ្ញាណក្នុងព្រះគម្ពីរចំនួនពីរដែរ។ រួមគ្នា

ពួកវាគំណាងឲ្យសាកស៊ីបុរេភូតិសាស្ត្រចំនួនបួន
ដល់កំណត់អតុលកុខណៈខាងទំនាយនៃការដួលរលំរបស់ហាប៊ីឡូ។

ហើយទ្រង់បានស្រក់ឡើងយ៉ាងខ្ពស់ដោយសំឡេងខ្ពស់ថា
ហើយទ្រង់បានដួលហើយ បានដួលហើយ ហើយបានក្លាយជាទីលំនៅរបស់អារក្ស
និងជាទីស្នាក់នៅរបស់វិញ្ញាណអាក្រក់គ្រប់យ៉ាង និងជាទ្រង់របស់បុគ្គលិកមិនសុភាគ
និងគួរសម្រាប់ខុសគ្រប់បុគ្គលទេវវិរាណ: 18:2

ហាប៊ីឡូនជាក់ស្តែងមានដួលរលំក្នុងនាមហាបលែននៅសម័យនីមួយៗ
ហើយហាប៊ីឡូនជាក់ស្តែងក៏មានដួលរលំផងដែរនៅសម័យបលេសសុសារ។
ហាប៊ីឡូនខាងវិញ្ញាណមានដួលរលំនៅឆ្នាំ 1798
ហើយការដួលរលំចុងក្រោយរបស់វាគួរមានបង្ហាញជាវិញ្ញាណក្រំនៅក្នុងបទគម្ពីរ។
ដោយហេតុនេះ សារអំពីការដួលរលំរបស់ហាប៊ីឡូនមាននិមិត្តរូបទំនាយនៃការទ្រង់ទ្រាយ
ជាមួយនឹងការដួលរលំរបស់ហាប៊ីឡូន មានការទ្រង់ទ្រាយ ប៉ុន្តែក៏មានមូលហេតុទំនាយសំខាន់ពីរផ្សេង
សង្ខេបតែម្តងហេតុអ្វីបានជាមានការទ្រង់ទ្រាយនេះផងដែរ។

ហេតុផលទីពីរ គឺថា ក្នុងនាមជាសាវ វាតំណាងឲ្យសារមួយដលៃគួរមានភាពជាប់ដោយសារទីពីរ។ វាតំណាងឲ្យសារពីរ។ មានសច្ចក្តីពិតសំខាន់ៗផ្សេងទៀតដលៃទាក់ទងនឹងន័យ និងរចនាសម្ព័ន្ធជនសាររបស់វាទីពីរ ប៉ុន្តែយើងគ្រាន់តែកត់សម្គាល់ថា និទានទំនាយចុងក្រោយរបស់អសោយ ដលៃចាប់ផ្តើមនៃដំណាក់កាលសិប ចាប់ផ្តើមដោយការផ្ទេរនិមិត្តសញ្ញានៃព្រះអង្គគ្រូដលៃម ដលៃព្រះគ្រីស្ទមានសន្ទុយថានឹងប្តូរទានដលៃសក្តារបស់ទ្រង់ ក្នុងអំឡុងពេលដលៃទ្រង់គង់យឹកនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជាស្ម័គ្រ មានក្រលាយជាទ្រង់។

ចូរល្អដល់រោម ចូរល្អដល់រោមបុរាណជាជនរបស់យើង
នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះរបស់អ្នកក្នុងគុណ។
ចូរនិយាយដល់ក្នុងយូសាឡឹមដោយពាក្យល្អដល់រោម ហើយបុរាណបុរាណនាងថា
ការគន្លឹះរបស់នាងមានបញ្ចប់ហើយ
អំពើទុច្ចរិតរបស់នាងមានទទួលការអភ័យទោសហើយ ដុបិតនាងមានទទួលពីព្រះហស្ត
គន់ព្រះយេស៊ូវនេះដល់ម្យ៉ាងអំពើហាបទាំងអស់របស់នាង។ អសោយ 40:1, 2

គុមានបទគម្ពីរផ្តល់ដេណាមួយនៃក្នុងព្រះគម្ពីរដ៏ល្អនិយាយយ៉ាងជាក់លាក់ជាងនេះ អំពីធាតុនៃព្រះលក្ខណៈរបស់ព្រះគ្រីស្ទជាអាល់ហ្សា និងអូមហេតា ដូចជាបទក្នុងអសោយ ចាប់ពីជំពូកស៊ីប រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃសៀវភៅនោះឡើយ។ ក្នុងនាមជាអាល់ហ្សា និងអូមហេតា ព្រះគ្រីស្ទបានដាក់សញ្ញាហត្ថលេខានៃព្រះនាមរបស់ទ្រង់ជាអាល់ហ្សា និងអូមហេតា លើបទនេះ ពីព្រោះនៃពេលវេលាមុនក្នុងដំណើរចុងបញ្ចប់នៃអសោយ ទ្រង់បានយោងមុតងទៀតទៅកាន់ព្រះអូសកសម្បាលទុក្ខ ដុបិតព្រះគ្រីស្ទគឺជាព្រះបន្ទូល ហើយទ្រង់ជាការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់។

ព្រះអម្ពចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ សូមសួរគ្នាជាបន្តបន្ទាប់អំពី
ហើយផែនដីជាកំណប់ព្រះហស្តរបស់យើង៖
តើដូច្នេះណាដែលអ្នកកាល់គ្នានឹងសងសម្រាប់យើង?
ហើយទីកន្លែងណាជាកន្លែងសម្រាប់យើង?
ដុបិតរបស់ទាំងអស់នោះដល់យើងបានបង្កើត
ហើយរបស់ទាំងអស់នោះក៏មាននៅយើងដែរ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ពចាស់៖

ប៉ុន្តែយើងនឹងទតមើលដល់មនុស្សសន្តិវិធី គឺដល់អ្នកដែលក្រីក្រ
មានវិញ្ញាណស្មោះត្រង់ ហើយញឹកញាប់ចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់យើង។
អ្នកដែលសម្លាប់គ្នា ជឿបន្ទូលជាសម្លាប់មនុស្ស;
អ្នកដែលថ្វាយព្រះបូជាជាកូនចៀម ជឿបន្ទូលជាគាត់ក្នុងគ្រូ;
អ្នកដែលថ្វាយតង្វាយ ជឿបន្ទូលជាថ្វាយឈាមជួរក្រហម; អ្នកដែលដុតគ្រឿងក្រអូប
ជឿបន្ទូលជាសេចក្តីរួបរួមព្រះក្នុងក្រណាត់។ មនោហើយ
ពួកគេហោសថ្លើមរើសរើសផលរបស់ខ្លួន
ហើយព្រលឹងរបស់ពួកគេរីករាយក្នុងអំពើគួរសុំអប់រំរបស់ពួកគេ។
យើងផងដែរនឹងជួបរើសរើសការងាររបស់ពួកគេ
ហើយនឹងនាំសេចក្តីដឹងល្អពីពួកគេខ្លួនឯងក្នុងពួកគេ; ពីព្រោះកាលយើងហៅ
គ្មានអ្នកណាឆ្ងល់យើង; កាលយើងមានព្រះបន្ទូល ពួកគេមិនស្តាប់ឡើយ;
ប៉ុន្តែពួកគេហោសថ្លើមរើសរើសអំពីយើងមិនពេញព្រះទ័យ។ អសោយ 66:1-4។

សំណួរមួយគួរឲ្យមានលក្ខណៈច្បាស់អំពីថា វាស្តីអំពីព្រះបាទសង្ឃដូច្នេះឬរកទេណាសម្រាប់ទ្រង់?
តើពួកគេហោសថ្លើមរើសរើសខាងវិញ្ញាណរបស់ពួកគេ ឬសាលាបុរេបុរសសាតាំង?
ព្រះទ្រង់បញ្ជាក់ថា ដូច្នេះដល់ទ្រង់មានសង្ឃ គឺផ្តល់ឲ្យយើងពីអ្នកដែលមាន «ចិត្តក្រីក្រ
និងចិត្តសង្ឃរោង» ហើយជាអ្នកដែល «ញាប់ញ័រនៃ» ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។
ទ្រង់ជួបការប្រឈមនឹងបញ្ហាដែលអ្នកដែលញាប់ញ័រនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់
ជាមួយនឹងមនុស្សមួយពួកផ្សេងទៀត ដែលថ្វាយតង្វាយមិនបរិសុទ្ធ
ហើយហោសថ្លើមរើសរើសផលរបស់ខ្លួនឯង។
អ្នកដែលស្ថិតនៅក្នុងពួកដែលថ្វាយតង្វាយមិនបរិសុទ្ធ
នឹងឃើញដូចជាសាសន៍យូដាមានយើងថា
ដូច្នេះរបស់ពួកគេគួរឲ្យមានទុក្ខនៃសង្ឃដ៏សម្រាប់ពួកគេ។

ព្រះបាទស៊ីរីយ៉ាដែលដឹងអំពីចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ
ហើយនេះគឺជាបុគ្គលិកអំពីការបង្កើតរវាងអ្នកបុរាណ
ដែលញឹកញាប់ចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់
និងអ្នកល្ងង់ដែលកំពុងថ្វាយសេចក្តីគួរសុំអប់រំដល់ព្រះ
គឺសេចក្តីគួរសុំអប់រំដល់ព្រះបាទស៊ីរីយ៉ាដែលព្រលឹងរបស់ពួកគេចូលចិត្ត។ ដោយហេតុនេះ
ព្រះនឹងជួបរើសរើសសេចក្តីរីករាយដែលព្រះបាទស៊ីរីយ៉ាបានឃើញខ្លួន
ដែលជាសេចក្តីរីករាយដែលសាកលវិទ្យាល័យកំណត់ថា ក្រីក្រមានឡើងដោយព្រះការទទួលយក
“ការកុហក”។

«ការកុហក» គឺជានិមិត្តសញ្ញាជាក់លាក់មួយនៃក្នុងបុរេវត្តមានស្ថិតិរបស់អាដវិនទីសម័យ
ហើយវាគួរឲ្យមានទទួលយកដោយអ្នកសង្ឃស្ថាបនា ក្នុងឆ្នាំ 1863
ហើយគួរឲ្យមានស្ថាបនាបន្តបន្ទាប់មកនៃទ្រង់បុរេវត្តមានស្ថិតិអាដវិនទីសម័យ។
វាជាការកុហកមួយដែលមានបង្កក្រីក្រក្នុងក្រណាត់
ហើយនេះនោះពួកគេហោសថ្លើមរើសរើសព្រះវិហារក្នុងក្រណាត់មួយ។
កិច្ចការនៃការកុហកដែលបន្តលំពឹងពិការរបស់ពួកគេ បន្តរហូតដល់ «ថ្ងៃចុងក្រោយ»។ អសោយ
មានដាក់បរិបទនៃពួកកុហកសិបបុរាណមួយនៃក្នុងការបំបែកក្រណាត់ព្រះបាទស៊ីរីយ៉ាបានបុរាណ
និងព្រះបាទស៊ីរីយ៉ា។ អសោយកំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណបុរេវត្តមានស្ថិតិព្រះបាទស៊ីរីយ៉ា
ដែលគាត់មានសមត្ថភាពនៃក្នុងខ្លួនមួយនៃអសោយស័ក្តិ
នៃពេលវេលាដែលព្រះគ្រីស្ទមានសន្ទុយថាជារឿងព្រះអ្នកកុហក មក

បន្ទាប់ពីការខកចិត្តក្នុងថ្ងៃទី 18 ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ 2020
រយៈពេលបីថ្ងៃកន្លះជានិមិត្តសញ្ញា។

ចូរស្តាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូ
អ្នកទាំងឡាយដែលក្លាយជាបាបនោះព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់;
បងប្អូនរបស់អ្នកដែលស្តាប់អ្នក
ដែលបានបណ្តេញអ្នកចេញដោយព្រះនាមរបស់ខ្ញុំ បាននិយាយថា
«សូមឲ្យព្រះយេស៊ូទទួលស្គាល់អ្នកចុះ» ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងលះមក
ដើម្បីបិទស្រទាប់ចិត្តអំណរដល់អ្នករាល់គ្នា ហើយពួកគេនឹងត្រូវអាម៉ាស់។
មានសំឡេងអ្វីមកពីទីក្រុង ជាសំឡេងមកពីព្រះវិហារ ជាព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះយេស៊ូ
ដែលទ្រង់ប្រទានការសងសឹកដល់សត្វរបស់ទ្រង់។ អសោយ 66:5, 6.

ចាប់ពីឆ្នាំ 1798 ដល់ 1844 ក្នុងចលនារបស់ពួក Millerites
ព្រះអម្ចាស់បានស្តាប់នាព្រះវិហារខាងវិញ្ញាណមួយ
ដែលទ្រង់ជាអ្នកនាំសារនៃសេចក្តីសញ្ញា បានយាងមកភ្នាក់ងារដល់ឆ្នាំ 1844។ ព្រះ
អម្ចាស់ស្តាប់នាព្រះវិហារខាងវិញ្ញាណមួយនៃក្នុងចលនារបស់មួយសន្លឹកប្រដាប់
នាក់ ដើម្បីឲ្យទ្រង់អាចយាងមកភ្នាក់ងារ
ហើយចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយព្រះវិហារនោះ។ ពេញស
ក្នុងសំបុត្រលើកទីមួយរបស់លោក ជំពូក 2 ហៅព្រះវិហារនោះថា «ផ្ទះខាងវិញ្ញាណ»។
អ្នកទាំងឡាយដែល «ស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់»
គឺជាអ្នកដែលយំហ្មត់នៃក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ សំដៅដល់ នៅពេលគាត់និយាយថា
អ្នកដែលស្តាប់ គឺ «មានពរ»។ ពួកគេគឺជាទង់សញ្ញា
ដូចជាទង់សញ្ញានោះត្រូវបានបង្កើតឡើងពី
«ពួកដែលត្រូវបានបណ្តេញចេញពីស្ថានីយ»។
ពួកគេបានដើរលេងលើដីដ៏ល្អនៃស្ថានីយ៍ស្រស់
នៅពេលព្រះអម្ចាស់លើកតម្កល់ដ៏អង្គុយនៃក្នុងពួកភិក្ខុដែលភា
ដែលត្រូវបានដកចេញពីព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺជា «សេចក្តីពិត»។

សំឡេងទាំងបីដែលត្រូវបានឮក្នុងអំឡុងពេលដែលមនុស្សមានបុរាណ
និងមនុស្សល្អដ៏កំពុងត្រូវបានបំបែកចេញពីផ្ទះមួយទៀត នោះមកពី «ទីក្រុង» ពី
«ព្រះវិហារ» និងពី «ព្រះអម្ចាស់ដែលទ្រង់សងតប»។ «សំឡេង» ដំបូងពីទីក្រុង គឺ
«សំឡេងនៃសេចក្តីវិនាស» ហើយ «សេចក្តីវិនាស» នោះ
គឺជាការយាងមកដល់របស់ព្រះអ្នកកម្មសាស្ត្រចិត្ត ដែលយាងមកភ្នាក់ងារ។

នៅពេលថ្ងៃបុណ្យទី៥០បានមកដល់ពេញលេញហើយ
ពួកគេទាំងអស់ស្ថិតនៅក្នុងភ្នាក់ងារ ដោយមានចិត្តតម្លៃយុត្តិធម៌
ហើយភ្នាក់ងារនោះ មានសូរសំឡេងមួយមកពីស្ថានសួគ៌
ដូចជាខ្យល់ពុះយ៉ាងខ្លាំងកំពុងបក់មក
ហើយសូរសំឡេងនោះបានបំពេញពេញផ្ទះទាំងមូលដែលពួកគេកំពុងអង្គុយនៅ។
រួចមានអណ្តាតបំបែកក្នុងភ្នាក់ងារ ដូចជាភ្នាក់ងារ លះមកឲ្យពួកគេឃើញ
ហើយវាបានសណ្តូកលើមុខនាក់ៗក្នុងចំណោមពួកគេ។ កិច្ចការ ២:១-៣

ពាក្យដែលបានបកប្រែថា «សំឡេង» នៅក្នុង កិច្ចការ ជំពូក ២ ខ ២ មានន័យថា
«សូរវិនាស» និង «ពាក្យលះមក»។ «ពាក្យលះមក» គឺជាទំនាយមួយ។ «សំឡេង» ឬ «សូរវិនាស»
ដែលចេញមកពី «ទីក្រុង» ត្រូវបានកំណត់ដោយ «ខ្យល់យ៉ាងខ្លាំងមួយ»។

«សំឡេងនៃស្បែកខាងក្រៅទីក្រុង» គឺជា «ពាក្យយល់ចេញ» ឬសារទំនាយនៃសាសនាសុលាម ដល់សម្បទានការមកដល់របស់ព្រះអ្នកកម្មសាសនាចិត្ត ទៅក្នុងរាល់នៃអីងសុដ្ឋត ដល់ត្រូវបានសម្រាប់នៃក្នុង «ផ្សេងទីក្រុងដ៏ធំ ដល់តាមវិញ្ញាណត្រូវបានហៅថា ស្នំ និងអស្ថិត ជាកន្លែងដល់ព្រះអម្បាស់របស់យើងក៏ត្រូវបានគ្រាន់ផងដែរ»។

ក្នុងជំពូកទីស្តីបន់អែសោយ «សំឡេង» ដល់ត្រូវរៀបចំផ្សេងសម្រាប់ «ទូកនៃចេក្តីសញ្ញា» បានសួរថា គាត់គួរ «ប្រកាស» សារអ្វី។ គាត់ត្រូវបានប្រាប់ឲ្យ «ប្រកាស» សារនៃអីសុលាម។ នៅក្នុងកិច្ចការ «សំឡេង» ដល់ពញ្ជេន៖ «ខាងវិញ្ញាណ» របស់ព្រះគ្រីស្ទ គឺជា «ខ្យល់យ៉ាងខ្លាំងបក់កំហុក» ដល់នៅក្នុងអែសោយ ជំពូកទីសាមសិបប្រាំពីរ បានមកពីខ្យល់ទាំងបួនរបស់អីសុលាម។

សំឡេងនៃភាពអ៊ូអរពីទីក្រុង សំឡេងពីព្រះវិហារ សំឡេងរបស់ព្រះអម្បាស់ ដល់ទ្រង់សងសឹកដល់សត្រូវរបស់ទ្រង់។ អែសោយ 66:6។

ចាប់ពីផ្សេងដល់ព្រះអម្បាស់របស់យើងត្រូវបានគ្រាន់នៅទីនោះ ព្រះវិញ្ញាណជួយកម្មសាសនា ជាដំបូងបង្អស់ បានជូនដំណឹងដល់ «សំឡេង» របស់អ្នកដល់ស្រុកនៃទីរោងចក្រសុដ្ឋត ថាសារនោះត្រូវជាអ្វី។ បន្ទាប់មក កងទ័ពដ៏ខ្លាំងពូកែ ដល់ជាព្រះវិហារដល់បានស្ថាបនាឡើង ដូចដល់បានកំណត់ជាគំរូក្នុងចលនាដំបូងចាប់ពីឆ្នាំ 1798 ដល់ 1844 ក៏បង្កើនសំឡេងហៅនោះឲ្យខ្លាំងឡើង។ ចលនារបស់កងទ័ពដ៏ខ្លាំងពូកែ ខណៈដល់ពួកគេប្រកាសសំឡេងហៅអំពីសាសនាអីសុលាម នាំទៅកាន់ «សំឡេង» ទីបី ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណសំឡេងរបស់ព្រះ ជាការជំនុំជម្រះលើសហរដ្ឋអាមេរិក ដោយសារការអនុម័តច្បាប់ថ្មីនៃអាទិភាព។ នៅទីនោះហើយដល់ព្រះអម្បាស់ប្រទានការសងគហិញ។ សំឡេងទាំងបីនេះ ត្រូវបានគ្រប់គ្រង នៅក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធនៃប្រវត្តិសាស្ត្រគ្រប់គ្រងរបស់ផ្ទៃក្នុងទាំងប្រាំពីរ ដល់កំណត់ឲ្យអកុសលដើម អកុសលកណ្តាល និងអកុសលចុងនៃពាក្យភាសាហ្គេរម៉ង់ ដល់ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយអ្នកភាសាអែសោយ ហើយត្រូវបានបកប្រែថា «សេចក្តីពិត»។ អ្នកមិនអាចប្រឌិតរឿងទាំងនេះឡើយបានទេ!

សូមតាមប្រវត្តិសាស្ត្រព្យាករណ៍ដល់យើងបានកំពុងកំណត់សម្គាល់ អែសោយបន្ទាប់មកបាននិយាយអំពីការកំណត់នៃតួអង្គ។

មុនពេលនាងលីព្រះសម្ភព នាងបានសម្ភពរួចហើយ;
មុនពេលការលីចាប់របស់នាងមកដល់ នាងបានប្រសូតបុត្របុរសម្នាក់។
តើនរណាបានឮរឿងដូចនេះ? តើនរណាបានឮការដូចនេះ?
តើផែនដីអាចបង្កើតផលក្នុងមួយថ្ងៃហែនឬ?
ឬតើប្រជាជាតិមួយអាចកើតមកក្នុងមួយរំពេចបានឬ?
ដូច្នេះកាលណាស៊ីយ៉ូនលីព្រះសម្ភពក្នុងនាង បានក៏សម្ភពក្នុងនាងក្នុងនាងដដែរ។
តើអញនឹងនាំឲ្យដល់ពេលសម្ភព ហើយមិនឲ្យសម្ភពចេញឬ?
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖ តើអញនឹងឲ្យសម្ភពចេញ ហើយបិទផ្ទៃឬ?
ព្រះនៃអ្នកមានព្រះបន្ទូលថា៖ អែសោយ 66:7-9។

ប្រជាជាតិដល់បានកើតមកមុនពេលស៊ីយ៉ូនលីព្រះសម្ភព កាលថ្ងៃនេះបានស្ថិតនៅតាមដងផ្លូវ ស្រាប់ ហើយស្នូត ខណៈដល់ពិភពលោកទាំងមូលបានអរសប្បាយលើស្ថានភាពរបស់នាង។ ប៉ុន្តែ

នៅពេលសាកសួរទាំងពីរឋានឈរឡើង
អស់អ្នកដដែលឋានអរសបុហាយចំពោះសចេកុដ៏សុលាបរបស់ពួកគេ ក៏មានភ័យខុលាច។
នោះពេលដែលសាកសួរសុលាបសង្កត់ដៃគូរឋានសម្លាប់ទាំងនោះឈរឡើងជាបុរាណជាតិ
អស់អ្នកដដែលសុរឡាញ់ក្នុងយសសាឡឹម នោះនឹងអរសបុហាយជាមួយនាង។
អស់អ្នកដដែលសុរឡាញ់ក្នុងយសសាឡឹម
រួមមានមិនត្រឹមតែបុរាណជាតិសម្តែងសម្បជ័យសសៃបបួនពាន់ប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែថែមទាំងហូរច្រៀមផុសផុលទៀតរបស់ព្រះ
ដែលនៅពេលនោះគូរឋានហៅឲ្យចេញពីហឫទ័យផងដែរ។
ការរស់ឡើងវិញពីការខកចិត្តតន្ត្រីថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020
គូរឋានសម្តែងដោយការមកដល់នៃព្រះអង្គក្នុងលោម ដែលនឹងផ្សព្វផ្សាយ "ឆ្នាំអីង"
សុលាបសង្កត់ វិកលតលាស់ដូចជាសម្លេងបែកបាក់។

ចូរអរសបុហាយជាមួយនឹងក្នុងយសសាឡឹម ហើយចូរមានសចេកុត្រីករយជាមួយនាង
អស់អ្នកទាំងឡាយដែលសុរឡាញ់នាងអើយ;
ចូរអរសបុហាយដោយសចេកុត្រីករយជាមួយនាង
អស់អ្នកទាំងឡាយដែលកាន់ទុក្ខខំពោះនាងអើយ។
ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានបោះ
ហើយមានឆ្នាំអីងពីដើមឡើងនៃសចេកុត្រីករយសន្តតិកុតរបស់នាង;
ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រឹក្សាគ្នាដោះ
ហើយមានសចេកុត្រីករយដោយសារភាពបរិបូរនៃសិរីល្អរបស់នាង។
ដុបិតព្រះយស្សីមានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា មើល
អញនឹងពន្យល់សចេកុត្រីករយសន្តតិកុតទៅកាន់នាងដូចជាទន្ទេរ
ហើយសិរីល្អអន្លែងនឹងដូចជាស្រទាប់ដែលហូរលិចលង់;
នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានបោះ
អ្នករាល់គ្នានឹងគូរឋានលើកពរនៃលើចំហៀងរបស់នាង
ហើយនឹងគូរឋានលើបីបាច់នៃលើផ្ទះរបស់នាង។
ដូចជាមនុស្សម្នាក់ដែលមុតាយរបស់ខ្លួនកម្មសន្តតិកុតយ៉ាងណា
អញក៏នឹងកម្មសន្តតិកុតអ្នករាល់គ្នាយ៉ាងនោះដែរ;
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបានទទួលសចេកុត្រីករយសន្តតិកុតនៃក្នុងក្នុងយសសាឡឹម។
ហើយកាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញការនេះ ចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងអរសបុហាយ
ហើយឆ្នាំអីងរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងចម្រើនឡើងដូចជាសម្លេងខ្ទឹម;
ព្រះហស្តនៃព្រះយស្សីនឹងគូរឋានសុគាល់ចំពោះពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់
ហើយសចេកុត្រីករយរបស់ទ្រង់ចំពោះពួកសក្ការបស់ទ្រង់។ អសោយ 66:10-14។

អាល់ហ្វា និង អូមេហ្គា ដាក់ចុងបញ្ចប់នៃទានកថាចុងក្រោយរបស់អសោយ
គ្រងទឹកនុលង់ដែលវាបានចាប់ផ្តើមតាំងពីដើម
គឺដោយការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃការមកដល់របស់ព្រះអ្នកកម្មសន្តតិកុត។
ហើយដូចដែលតែងតែជាករណីជានិច្ច
ជាមួយនឹងសារទាំងអស់ដែលតំណាងឲ្យសាររបស់អលើយ៉ា
វាគូរឋានដាក់នៅក្នុងបរិបទនៃការដល់ព្រះអម្ចាស់វាយបុរាណនៃដីដោយបណ្តាសា។

ដុបិត មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់នឹងយាងមកដោយភ័យខ្លាច
ហើយដោយទ្រង់ចម្រើនរបស់ទ្រង់ដូចជាខ្យល់ក្នុង
ដើម្បីបិបញ្ចប់ព្រះពិរោធរបស់ទ្រង់ដោយសចេកុត្រីករយយ៉ាងខ្ពស់។

ហើយការស្ថិតបន្តទៅសរសេរឡើងដោយអណ្តាតភ័យខ្លាច។ ដុបិត
ព្រះអម្បាស់នឹងវិនិច្ឆ័យមនុស្សទាំងអស់ដោយភ័យខ្លាច និងដោយដាវរបស់ទ្រង់
ហើយអ្នកដទៃព្រះអម្បាស់សម្រាប់នឹងមានជាច្រើន។
ពួកអ្នកដទៃក្រៃខ្លាចខ្លាចបរិសុទ្ធច
ហើយជម្រះខ្លួននៃក្នុងសួនច្បារនៃខាងក្រោយដើមឈើមួយនៃកណ្តាល
ដោយបរិភោគសាច់ជ្រូក និងរបស់គ្រួសារអប់រំខ្ពស់ និងកណ្តុរ នឹងគ្រូវិនាសជាមួយគ្នា
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្បាស់។ ដុបិត យើងស្គាល់ការប្រព្រឹត្ត
និងគំនិតរបស់ពួកគេ វានឹងកើតមានថា យើងនឹងប្រមូលគ្រប់ទាំងសាសន៍
និងគ្រប់ទាំងភាសា ហើយពួកគេនឹងមក ហើយយើងស្វែងរករបស់យើង។ អសោយ
66:15-18។

ពួកអាដរនេទីស្ទឡើយដើរលេងល្បីនៅ ដល់ស្ថិតនៅខាងក្រោយ «ដើមឈើ»
នៃចំណេះដឹងអំពីល្អ និងអាក្រក់ ដល់ស្ថិត «នៃកណ្តាល» «សួន» អង្គនៃ
បុរាណថាខ្លួនកំពុងក្រៃខ្លាចជាបរិសុទ្ធច និងសម្រាកខ្លួនឱ្យបរិសុទ្ធច
ខណៈដែលតាមពិតពួកគេកំពុងបរិភោគគោលលទ្ធផលមិនសុភមង្គលរបស់ហាប៊ីឡូន
ហើយកំពុងលាក់ខ្លួនដូចជាអ៊ីដាម និងនាងអរ៉េដៃ
ដោយព្រោះអំពើហាប៊ីឡូនដែលពួកគេស្មើគ្នាខ្ពស់ពេកមិនអាចលះបង់បាន។
ពួកគេនឹងគ្រប់គ្រងជាមួយនឹងបណ្តាជាតិទាំងអស់ផ្សេងទៀត។
ពួកគេត្រូវបានដាក់ផ្ទុយនឹងពួកមានបុរាណ ដល់នឹងក្រោយជា «ទីសម្គាល់» មួយ។
«ទីសម្គាល់» នោះគឺជា «ទង់សញ្ញា» ដល់តំណាងឱ្យផ្ទុយស្របប្រទ
ជាទីសម្គាល់របស់ព្រះអម្បាស់ជាព្រះនៃអ្នក
ដល់ពិតប្រាកដជាអ្វីដែលក្រៃបុរាណសុភមង្គលរបស់ទ្រង់ឱ្យបរិសុទ្ធច។

ដូច្នេះ កូនចៅអ៊ីស្រាអែលត្រូវកាន់កុសាចុងស្របប្រទ
ដើម្បីបុរាណផ្ទុយស្របប្រទនេះគ្រប់ទាំងជំនាន់របស់ពួកគេ
ទុកជាសម្ពាធមក្សីដ៏ស្ថិតស្ថេរអស់កល្បជានិច្ច។ វាជាទីសម្គាល់រាងយើង
និងកូនចៅអ៊ីស្រាអែលជារៀងរហូត ដុបិតកុំបារម្ភពេលប្រមូលផ្តុំ
ព្រះយេស៊ូវបានបង្កើតផ្ទុយមែន និងផែនដី ហើយនៃផ្ទុយទីប្រាំពីរ
ទ្រង់បានឈប់សម្រាក និងបានស្រស់កម្រាលឡើងវិញ។ និក្ខមន៍ 31:16, 17

មនុស្សមានបុរាណមិនបានលាក់ខ្លួននៃក្រៃខ្លាចដើមឈើនៃការបុរាណជំនឿទេ
ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវបានលើកឡើងជាទង់សញ្ញា
ដោយបង្ហាញស៊ីលីអូរបស់ព្រះនៃក្នុងល្អិតឆាកចុងក្រោយនៃមូលដ្ឋានដ៏ធំ។
ស៊ីលីអូរបស់ទ្រង់គឺជាអត្ថបទរបស់ទ្រង់ ហើយជាតុល្យនៃអត្ថបទរបស់ទ្រង់
ដល់ពួកគេតំណាងឱ្យពិភពលោក នោះគឺជាអាល់ហ្សា និងអូមហ្គេតា ជាដើម និងជាចុង
ជាមុនគេ និងជាក្រោយគេ ដល់ត្រូវបានតំណាងថាជា «សច្ចក្រឹត»។

ហើយអញនឹងដាក់ទីសម្គាល់មួយក្នុងចំណោមពួកគេ
ហើយអញនឹងចាត់ពួកអ្នកដទៃក្នុងចំណោមពួកគេទៅបណ្តាជាតិនានា
គឺទៅក្រុងស៊ីស ទៅពូល និងទៅលូឌ ដល់ទាញផ្លូវ ទៅទូហល និងយ៉ាវ៉ា
ទៅកាន់កោះទាំងឡាយដល់នៃផ្ទុយ ដល់មិនទាន់បានពួកអ្នកឈ្មោះរបស់អញ
ហើយក៏មិនទាន់បានយើងស៊ីលីអូរបស់អញដែរ;
ហើយពួកគេនឹងបុរាណស៊ីលីអូរបស់អញនៅក្នុងចំណោមសាសន៍ទាំងឡាយ។
ហើយពួកគេនឹងនាំបងប្អូនរបស់អ្នករាល់គ្នាទាំងអស់មកពីគ្រប់ទាំងបណ្តាជាតិ
ផ្ទុយជាតិផ្សេងៗដល់ព្រះយេស៊ូវ ដោយជិះសេះ ដោយរទេះ ដោយស្មន់ស្រងៃ

ដោយលា និងដោយសក្ករដលៃរហ័ស មកកាន់ភ្នំហិស្សនុធរបស់អញ គឺក្នុងយស្សាឡឹម
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដូចជាកូនចៅអីស្រាអលែនាំគង្វាយមកក្នុងភាជនៈសុ
អាតចូលទៅក្នុងព្រះដំណាក់របស់ព្រះយេស៊ូវដែរ។
ហើយអញក៏នឹងយកខ្លួនពីក្នុងចំណោមពួកគេធ្វើជាសង្ឃ និងជាពួកលទីផងដែរ
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ ដុបិតដូចជាផ្ទុះមែឃេមី
និងផ្ទៃដីមីដលៃអញនឹងបង្កកើត និងស្ថិតស្ថេរនៅចំពោះមុខអញ
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដូចនេះព្រះពង្សរបស់អ្នករាល់គ្នា
នឹងឈររំលោភរបស់អ្នករាល់គ្នាក៏នឹងស្ថិតស្ថេរដែរ។ ហើយនឹងកើតមានឡើងថា
ចាប់ពីថ្ងៃច័ន្ទមួយទៅថ្ងៃច័ន្ទមួយទៀត
ហើយពីថ្ងៃសៅរ៍មួយទៅថ្ងៃសៅរ៍មួយទៀត
មនុស្សសក្ករសាច់ឈាមនឹងមកច្បាយបងគ្រប់នៅចំពោះមុខអញ
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ ហើយពួកគេនឹងចេញទៅ
ហើយមើលសាកសពរបស់មនុស្សទាំងឡាយដែលបានបះបោរឈ្លាននឹងអញ
ដុបិតដង្កូវរបស់ពួកគេនឹងមិនស្លាប់ទេ ហើយភ្នំលើរបស់ពួកគេនឹងមិនរលត់ដែរ;
ហើយពួកគេនឹងជាទីស្នាក់នៅដល់មនុស្សសក្ករសាច់ឈាម។ អសោយ 66:16-24។

ការនិទានព្យាយាមរំលងក្នុងក្រុមរបស់អសោយ
ចាប់ផ្តើមដោយការមកដល់របស់ព្រះអ្នកល្អដល់មេ នៅខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០២៣
ហើយការនិទាននោះបញ្ចប់ក្នុងកន្លែងដែលវាបានចាប់ផ្តើម។
វាបានមកដល់ក្នុងបុរេភូតិសាស្ត្រលាក់កំហាំងនៃផ្ទៃគ្រលាងទាំងប្រាំពីរ
ដលៃគ្រូបាទប្រឹក្សាភិបាលមុន មុនពេលការបិទទ្វារសេចក្តីសាកល្បងមកដល់។
វាបញ្ជាក់អំពីការកើតឡើងមុនដទៀតនៃចលនាមីឡីវាយ នៅដើមដំបូង
ជាមួយនឹងបុរេភូតិសាស្ត្រនៃចលនារបស់មួយសន្ថវ័យនៃប្អូនមីនប្អូនពាន់ នៅក្នុងក្រុម។
វាគឺជាឧបសគ្គនៃបែណ្ឌដាសា ដលៃអមជាមួយសាររបស់អលើយ៉ា
ជាសារនៃកិច្ចការព្យាយាមរបស់សាសនាអីស្រាអ
ក្នុងការធ្វើឱ្យបុរាណជាតិមានកំហឹង ខណៈដែលវាគ្រូបាទព្រះអមចាស់ប្រើ
ដើម្បីបំភ្លឺការជំនុំដម្រុះ «ជាមុន» មកលើសហរដ្ឋអាមេរិក ដោយសារច្បាប់ថ្មីនៃអាទិភាព
ហើយ «ជាចុងក្រោយ» មកលើពិភពលោកទាំងមូល ដោយសារការបះបោរដូចគ្នានោះ។
យើងនឹងបន្តការពិចារណាអំពីបទនិទានក្នុងក្រុមរបស់អសោយ
នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។